

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414215352
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1414215352.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: X. I. I..W..V., X.: XX XXX XXX, I. I. K. XX, D., zast. S.. S. Š., O.T., I. I. J. X, N..V..D. XXX, D., proti žalovaným: X/ W. S., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K. na V. XXX, X/ Q. I., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K. na V. XXX, X/ K. J., R.. XX.XX.XXXX, T. D. R.. I. XXX/XX, A. I., o zaplatenie 2.337,18 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 8. februára 2021, č.k. 11C 264/2014-276, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol žalobcovi voči žalovanej 3/ priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, m e n í tak, že žalobcovi voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením priznal súd prvej inštancie žalobcovi voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnej výške s tým, že plnením žalovaného 1/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu jej plnenia povinnosť žalovaného 1/ (prvý a druhý výrok uznesenia).

2. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, ktorá mu bola doručená dňa 09.10.2014, domáhal, aby mu žalovaní 1/ a 2/ ako spoludlžníci spoločne a nerozdielne a žalovaná 3/ ako ručiteľka zaplatili titulom úverovej zmluvy sumu 2.337,18 eur s príslušenstvom a nahradili trovy konania s tým, že spoločným a nerozdielnym plnením žalovaných 1/ a 2/ zanikne v rozsahu ich plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zanikne v rozsahu jej plnenia povinnosť žalovaných 1/ a 2/. V poradí prvým rozsudkom zo dňa 27.10.2015 vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu. Vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ nadobudol tento rozsudok právoplatnosť dňa 16.01.2016 a vo vzťahu k žalovanej 3/ bol na základe ňou podaného odvolania uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 419/2016-150 zo dňa 11.09.2018 zrušený a vec v tejto časti (týkajúcej sa povinnosti žalovanej 3/ zaplatiť žalobcovi sumu 2.337,18 eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania vo výške 140 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 393,87 eur s tým, že spoločným a nerozdielnym plnením žalovaných 1/, 2/ zaniká v rozsahu ich plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu jej plnenia zase povinnosť žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne) vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom mal rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania. Podaním zo dňa 14.03.2019 žalobca spresnil žalobný návrh okrem iného v časti spôsobu platenia dlhu tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovanú 3/ k zaplateniu pohľadávky žalobcu v rozsahu uplatnenom v žalobe tak, že plnením žalovaného 1/ zanikne v rozsahu jeho plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ v rozsahu jej plnenia zase povinnosť žalovaného 1/. V poradí druhým rozsudkom č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 uložil žalovanej 3/ povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 2.337,18 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.156,69 eur od 21.12.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením žalovaného 1/ podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 11C 264/2014-110 zo dňa 27.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k.

4Co 419/2016-150 zo dňa 11.09.2018 zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zanikne v rozsahu jej plnenia povinnosť žalovaného 1/. Žalobcovi zároveň priznal voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Tento v poradí druhý rozsudok doplnil následne v časti týkajúcej sa trov konania dopĺňacím rozsudkom č.k. 11C 264/2014-225 zo dňa 15.05.2019 tak, že žalobcovi priznal proti žalovanej 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnej výške s tým, že plnením žalovaného 1/ v časti trov konania zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zanikne v rozsahu jej plnenia povinnosť žalovaného 1/; a žalovanej 3/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. Dopĺňací rozsudok bol však v spojení s doplnenými výrokmi rozsudku č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ a v spojení s opravným uznesením zo dňa 25.06.2019 na základe žalobcom podaného odvolania uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 193/2019-226 zo dňa 29.05.2020 zrušený a vec v tejto časti vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poznamenal, že v zrušujúcom uznesení mu dal odvolací súd do pozornosti, aby pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ vychádzal predovšetkým z celkového finálneho úspechu žalobcu v spore voči žalovanej 3/, deklarovaného a vyplývajúceho z rozhodnutia, ktorým sa konanie skončilo, a v rámci neho zohľadnil úspech alebo neúspech žalobcu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4Co 419/2016, a v závislosti od toho potom žalobcovi (ako finálne plne úspešnej strane sporu) priznal alebo nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V ďalšom konaní bolo jeho úlohou opätovne rozhodnúť uznesením o nároku na náhradu trov konania prvoinštančného a odvolacieho konania.

3. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ podľa pomeru úspechu vo veci v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v spore plne úspešný, keďže jeho žalobe proti žalovanej 3/ bolo v celom rozsahu vyhovené, a teda žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu žalobou uplatnenú sumu (rozsudok č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019), žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov prvoinštančného konania s tým, že plnením žalovaného 1/ v časti trov konania zanikne v rozsahu jeho plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovaného 1/. V tejto súvislosti dodal, že uvedený spôsob plnenia povinnosti vyplýva zo vzájomného vzťahu žalovaného 1/ ako spoludlžníka a žalovanej 3/ ako ručiteľky k záväzku žalovaného 1/.

4. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ (t.j. odvolacieho konania vedeného pod sp. zn. 4Co 193/2019 na základe odvolania žalovanej 3/ a odvolacieho konania vedeného pod sp. zn. 4Co 419/2016 na základe odvolania žalobcu) vychádzal v nadväznosti na právny názor odvolacieho súdu z celkového finálneho úspechu žalobcu v spore voči žalovanej 3/, deklarovaného a vyplývajúceho z rozsudku zo dňa 19.03.2019, v rámci ktorého zohľadnil aj úspech/neúspech žalobcu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4Co 419/2016. Keďže po zrušení rozsudku zo dňa 27.10.2015 v odvolacom konaní vedenom na základe odvolania žalovanej 3/ pod sp. zn. 4Co 419/2016 bolo žalobe žalobcu proti žalovanej 3/ vo veci samej v plnom rozsahu rozsudkom zo dňa 19.03.2019 vyhovené, a teda žalovanej 3/ bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatnenú sumu, vyhodnotil, že žalobca bol v spore proti žalovanej 3/ plne úspešný i po tomto odvolacom konaní, nemožno preto hovoriť o úspechu žalovanej 3/ v odvolacom konaní so sp. zn. 4Co 419/2016. V súvislosti s odvolacím konaním vedeným pod sp. zn. 4Co 193/2019 na základe odvolania žalobcu podaného proti dopĺňajúcemu rozsudku (v spojení s opravným uznesením zo dňa 25.06.2019 a s doplnenými súvisiacimi výrokmi rozsudku zo dňa 19.03.2019 o trovách konania), ktorý bol v tomto odvolacom konaní zrušený, konštatoval, že v tomto odvolacom konaní bol úspešný žalobca. Potom vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobca mal celkový finálny úspech v konaní, keď žalovaná 3/ bola aj po odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4Co 419/2016 zaviazaná k zaplateniu žalovanej sumy žalobcovi, rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa pomeru úspechu vo veci v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej 3/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania a súčasne vyslovil, že plnením žalovaného 1/ v časti trov konania zanikne v rozsahu jeho plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zanikne zase v rozsahu jej plnenia povinnosť žalovaného 1/. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p. uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

5. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná 3/ riadne a včas odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Poznamenala, že nie je zastúpená právnym zástupcom, nakoľko sa nachádza v situácii, v ktorej si nevie financovať advokáta, pretože je invalidná dôchodkyňa žijúca sama s výpomocou asistenta. Uviedla, že napadnuté uznesenie je v rozpore nie len s ustanoveniami zákona týkajúcimi sa spotrebiteľských zmlúv a konaní, keďže celý spor, z ktorého vznikli trovy konania, ktoré si uplatňuje žalobca, vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy, ale je i v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala tiež na skutočnosť, že vo výrokovej časti je opomenutý žalovaný 2/, čo spôsobilo, že odôvodnenie napadnutého uznesenia nekorešponduje s jeho výrovkou časťou. Uznala, že do pozície ručiteľky sa dostala svojim vlastným pochybením a dôverčivosťou, považovala však za nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi, aby ako osoba, ktorá uhradila celú pôžičku za žalovaných 1/ a 2/, platila i trovy konania, ktoré nevyvolala a v ktorom sa ako ručiteľka len bránila, navyše keď bola potrestaná už tým, že musela zaplatiť pôžičku, ktorú si nezobrala. V tejto súvislosti dodala, že exekúcia voči jej osobe bola zastavená v roku 2020.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej 3/ uviedol, že žalovaná 3/ v odvolaní neuviedla žiadne relevantné dôvody, ktoré by mali za následok zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia. Poznamenal, že rozhodovanie o trovách konania je súvisiacou súčasťou rozhodovania o spore ako celku. Podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie riadil správne zásadou zodpovednosti za výsledok a správne zaviazal aj žalovanú 3/ k náhrade trov konania, ktoré mu vznikli. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil a žalovanú 3/ zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 3/ je dôvodné, a že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť a žalobcovi voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznať.

8. Podľa ust. § 470 ods. 1 a 2 veta prvá C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Podľa ust. § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa ust. § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Z odvolacej argumentácie žalovanej 3/ je zrejmé, že nenamietala súdom prvej inštancie konštatovaný finálny úspech žalobcu v konaní (voči nej, ako aj voči žalovaným 1/ a 2/) a vznik nároku žalobcu na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. (t.j. v zmysle zásady úspechu v konaní), považuje však za nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi, aby ako osoba, ktorá uhradila žalobcovi za žalovaných 1/ a 2/ ako dlžníkov celú žalovanú sumu, platila ešte aj trovy konania. Na základe žalovanou 3/ podaného odvolania a v ňom prezentovaných tvrdení týkajúcich sa tiež jej osobných, sociálnych a finančných pomerov preto odvolací súd skúmal, či v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by oprávňovali na základe aplikácie ust. § 257 C.s.p. nepriznanie nároku na náhradu trov (prvoinštančného a odvolacieho) konania žalobcovi, ktorému inak tento nárok na základe zásady zodpovednosti za výsledok (zásady úspechu v prvoinštančnom a odvolacom konaní) vznikol.

15. V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje, že existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa je súd oprávnený skúmať vždy aj bez návrhu, t.j. z úradnej povinnosti (ex officio). Ustanovenie § 257 C.s.p. umožňuje súdu vždy zvážiť všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, zobrať do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočne nepriznať nárok na náhradu trov súdneho konania tej strane sporu, ktorá by inak na náhradu takýchto trov konania mala v zmysle príslušných zákonných ustanovení právny nárok. Predmetné procesné ustanovenie preto predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok a zo zásady zodpovednosti za zavinenie. Účelom tohto ustanovenia je tak umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a násl. C.s.p., súd však dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, malo by sa vykladať prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

16. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010, či sp. zn. 3MCdo 46/2012) nemožno ust. § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov (viď nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.10.2018, sp. zn. I. ÚS 168/2018). Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti (napr. na okolnosti, ktoré viedli žalujúcu stranu k podaniu žaloby na súd). Pokiaľ ide o postoj strán v konaní, tu prihliada najmä na to, ako si strany plnili svoje procesné povinnosti; súd by mal napr. prihliadať na to, či strana uviedla skutočnosti a dôkazy už pri prvom úkone, ktorý jej patril, s výnimkou tých, ktoré uplatniť nemohla. Súd môže potom dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (viď uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 08.12.2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14).

17. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa ako právny nástupca pôvodného veriteľa domáhal podanou žalobou od žalovaných 1/ a 2/ ako spoludlžníkov a od žalovanej 3/ ako ich ručiteľky titulom úverovej zmluvy č. 0189390785 zo dňa 18.01.2007 zaplata sumy 2.337,18 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Rozsudkom č.k. 11C 264/2014-110 zo dňa 27.10.2015, právoplatným dňa 16.01.2016 a vykonateľným dňa 20.01.2016, v spojení s uznesením odvolacieho súdu č.k. 4Co 419/2016-150 zo dňa 11.09.2018, právoplatným dňa 02.11.2018, boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní k povinnosti zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.337,18 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania pozostávajúcu z iných trov vo výške 140 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 393,87 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a vo vzťahu k žalovanej 3/ bol rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudkom č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019, právoplatným dňa 29.05.2019 a vykonateľným dňa 02.06.2019,

doplneným rozsudkom č.k. 11C 264/2014-225 zo dňa 15.05.2019, opravenými uznesením č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019, v spojení s uznesením odvolacieho súdu č.k. 4Co 419/2016-150 zo dňa 11.09.2018, právoplatným dňa 02.11.2018, bola žalovanej 3/ uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 2.337,18 eur s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením žalovaného 1/ zanikne v rozsahu jeho plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zanikne v rozsahu jej plnenia zase povinnosť žalovaného 1/. V časti nároku na náhradu trov konania bol tento rozsudok spolu s doplňujúcim rozsudkom v spojení s opravným uznesením zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napokon bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v tomto odvolacom konaní preskúmaným uznesením. Ďalej zistil, že žalovaná 3/ uhradila v postavení ručiteľky za žalovaných 1/ a 2/ majúcich postavenie spoludlžníkov celú dlžnú sumu (60 splátok po 112,13 eur) vyplývajúcu z úverovej zmluvy č. 0189390785 zo dňa 18.01.2007, z ktorej časť vo výške 2.337,18 eur s príslušenstvom je predmetom daného sporu. Najskôr zaplatila veriteľovi úhradami prostredníctvom spoločnosti T. L. I. I.W.V., I. I. Z. X, D., sumu v celkovej výške 4.694,31 eur (zaplatenia ktorej sa následne úspešne domohla voči žalovanému 1/ - viď rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 5C 30/2013-34 zo dňa 22.07.2013, právoplatný dňa 10.09.2013 a vykonateľný dňa 14.09.2013 na č.l. 49 súdneho spisu), a neskôr prostredníctvom exekučného konania aj zvyšnú časť dlžnej sumy - žalovanú sumu 2.337,18 eur. Danú skutočnosť žalobca nijako nespochybnil ani nepoprel. Z predloženého spisu mal tiež preukázané, že žalovaná 3/ (nar. v roku 1950) je invalidnou osobou vyššieho veku (70 rokov) poberajúcou iba starobný dôchodok vo výške 510,50 eur mesačne (viď aktuálne výsledky lustrácie v Sociálnej poisťovni, a.s.). Pokiaľ ide o jej zdravotný stav, z predložených lekárskeho správ mal preukázané, že v roku 2011 jej boli amputované 3 prsty na pravej nohe a v roku 2012 ľavé predkolenie pre diabetickú gangrénu (č.l. 55 - 60 súdneho spisu). Vzhľadom na uvedené lekárske zásahy považoval odvolací súd zdravotný stav žalovanej 3/ za značne nepriaznivý majúci nepochybne negatívny dopad na spôsob jej fungovania a spolu s vekom aj na možnosť získať (popri starobnému dôchodku) vykonávaním práce aj ďalšie finančné prostriedky.

18. Po zohľadnení všetkých týchto zistení dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa majúce v zmysle ust. § 257 C.s.p. za následok nepriznanie nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania žalobcovi voči žalovanej 3/. Za dôvod hodný osobitného zreteľa považoval odvolací súd predovšetkým skutočnosť, že žalovaná 3/, ktorá pomohla žalovaným 1/ a 2/ pri získaní úveru poskytnutím zabezpečenia splnenia ich záväzku formou ručenia v prospech ich veriteľa, za nich napokon uhradila celú dlžnú sumu bez toho, aby žalovaní 1/ a 2/ ako spoludlžníci prejavili voči svojmu veriteľovi akýkoľvek úmysel, resp. snahu tento dlh splatiť. Osobitnú pozornosť je potrebné upriamiť aj na skutočnosť, že začatie predmetného konania zaviniili prioritne žalovaní 1/ a 2/ majúci postavenie spoludlžníkov, a to tým, že nespĺnili svoju základnú zmluvnú povinnosť vyplývajúcu z úverovej zmluvy uzavretej s veriteľom dňa 18.01.2007, a to povinnosť splácať mesačné splátky riadne a včas, nakoľko až po nesplnení tejto ich povinnosti nastúpila ručiteľská povinnosť žalovanej 3/ zaplatiť za nich dlžnú sumu. Existenciu ďalších dôvodov hodných osobitného zreteľa vzhľadom odvolací súd tiež v sociálnom postavení žalovanej 3/, v jej nepriaznivom zdravotnom stave a nepriaznivých finančných pomeroch, keď za oboch žalovaných 1/ a 2/ uhradila celú žalovanú sumu ako dôchodkyňa vo vyššom veku s mesačným príjmom v podobe starobného dôchodku vo výške iba 510,50 eur, odkázaná v dôsledku amputácie predkolenia ľavej dolnej končatiny a troch prstov pravej dolnej končatiny na pomoc asistenta. V tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že zo zdravotného stavu žalovanej 3/ je zrejmé, že má podstatne sťažený bežný spôsob fungovania v živote, a teda aj možnosť pracovnou činnosťou získať popri príjmu z dôchodku akýkoľvek ďalší príjem. Vychádzajúc zo všetkých týchto okolností sporu, ako aj osobných, sociálnych, majetkových a zdravotných pomerov žalovanej 3/ nesporne vyplývajúcich z obsahu spisu, dospel odvolací súd k záveru, že priznanie nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania žalobcovi voči žalovanej 3/ by bolo pre žalovanú 3/ hrubo nespravodlivé, a tiež likvidačné, keď mu celú žalovanú sumu v konečnom dôsledku uhradila sama, a to aj napriek jej nízkemu príjmu, vyššiemu veku a nepriaznivému zdravotnému stavu. Vzhľadom na to, že prípadnú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa ust. § 257 C.s.p. skúma súd vždy ex offa, a všetky vyššie uvedené okolnosti hodné osobitného zreteľa boli známe súdu prvej inštancie už v čase vydania napadnutého uznesenia, ktorý ich však pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v dôsledku neaplikovania ust. § 257 C.s.p. opomenul vziať do úvahy, odvolací súd konštatuje, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto je nesprávne.

19. Keďže v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa opodstatňujúce nepriznanie nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania žalobcovi ako strane sporu, ktorej inak vznikol nárok na náhradu týchto trov konania, a teda nie je daný dôvod na potvrdenie a ani zrušenie napadnutého uznesenia, odvolací súd postupom v zmysle ust. § 388 C.s.p. v spojení s § 257 C.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol žalobcovi voči žalovanej 3/ priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania s tým, že plnením žalovaného 1/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu jej plnenia povinnosť žalovaného 1/, zmenil tak, že žalobcovi voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal.

20. Na záver dáva odvolací súd žalobcovi do pozornosti skutočnosť, že pokiaľ ide o trovy prvoinštančného konania, tak voči žalovaným 1/ a 2/ má k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie - rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 11C 264/2014-110 zo dňa 27.10.2015, ktorým boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní, okrem iného, k povinnosti zaplatiť mu spoločne a nerozdielne náhradu trov konania pozostávajúcu z trov vo výške 140 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 393,87 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (exekučný titul). Pokiaľ teda zo strany žalovaných 1/ a 2/ nedošlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti nahradit' žalobcovi trovy prvoinštančného konania, ich zaplata sa môže žalobca ako oprávnený voči žalovaným 1/ a 2/ ako povinným domáhať núteným výkonom rozhodnutia (rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 11C 264/2014-110 zo dňa 27.10.2015 ako exekučného titulu) v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).